

Jeg er blevet bedt om at fortælle lidt om min VK-historie

Landsformand (i dag Landsleder) i VIRKSOMME kvinder

Jeg hedder Ann H. Frederiksen, og jeg var Landsformand fra 2006 til 2016.

Det var min svigermor, der introducerede mig til VIRKSOMME kvinder. De første år deltog jeg ikke i særlig meget, da jeg havde små børn. Jeg kunne godt lide at læse DHK-bladene (DHK - Dansk Håndværks Kvinder) og blive opdateret på den måde.

Min første Landsgeneralforsamling var på Hotel Nyborg Strand. Jeg kan huske, at der blev stemt "ja" til, at vi kunne have to næstformænd.

Jeg sad nede i salen og tænkte, at det kunne være spændende, hvis det var mig, der en dag sad med i Landsledelsen. På førstkommende Hovedbestyrelsesmøde her efter blev jeg valgt ind.

Så var jeg med i et interview til bladet, hvor Vivi Jørgensen og Lotte Warner fra redaktionen kom og besøgte mig i vores virksomhed, Svend Frederiksen Maskinfabrik A/S i Ringe.

Den næste Landsgeneralforsamling jeg deltog i, var i Horsens.

Vibeke Broman var Landsformand. Lotte Warner fra redaktionen kom hen til mig og spurgte, om det kunne være noget for mig at komme med i landsledelsen; for så ville hun gå på talerstolen og anbefale mig.

Sommerfugle i maven

Allerede efter sommerferien samme år var jeg inviteret med til mit første Hovedbestyrelsesmøde i Fredericia og blev valgt til landsledelsen.

Vibeke Broman var blevet forhindret i at deltage i FEM's (Female Entrepreneurs in small and medium Enterprises in Europe) generalforsamling i Spanien og spurgte, om jeg ville deltage. Det ville jeg gerne og tog afsted i til generalforsamling i Spanien i oktober.

Inden jeg tog afsted orienterede Vibeke mig lige kort om, hvad det gik ud på; jeg skulle blot suge til mig og give et referat, når jeg kom hjem igen.

Jeg fløj til Malaga, Spanien. Generalforsamlingen foregik i et stort, forfaldent kompleks omkranset af en høj mur oppe i ingenmandsland, små to timers kørsel fra lufthavnen.

Jeg var ærligt talt utryk og beklemmt ved situationen. Jeg havde fået min første mobiltelefon, en Nokia 3210 – og der var var heldigvis dækning, Jeg havde lige behov for at ringe hjem og fortælle min mand, at jeg var i live endnu.

Næste formiddag startede Generalforsamlingen, hvor tolke deltog. Det hele foregik på spansk, tysk, fransk og engelsk. Jeg har det nemmest med engelsk. Der var ikke tolke nok – Så de spurgte mig, om det var ok, jeg fik oversat fra spansk til tysk. Formanden var spansk og meget sød og venlig. Under hendes velkomst bad hun mig rejse mig og bød mig velkommen. Hun sagde et eller andet mere på spansk – så blev det oversat til mig, at hun gerne ville have mig til at give et indlæg om selvstændige kvinders forhold i Danmark, og det skulle være på engelsk. Havde jeg vist det, så havde jeg nok lige forberedt mig hjemmefra. Til alt held havde jeg fået et skema fra Fællesudvalget af Vibeke, som beskrev kvinders forhold i Danmark på dansk. Når jeg tænker tilbage, er det sådanne oplevelser med sommerfugle i maven - jeg husker og kan grine ad bagefter.

Andre oplevelser, som Landsformand, der har givet mig sommerfugle har for eksempel været: Da vi var 50 kvinder, der skulle flyve hjem fra den dejligste studietur til Strasbourg og kom for sent til lufthavnen. Flyet var heldigvis også forsinket.

Men de havde overbooket flyet – Så vi kunne ikke komme med hjem alle sammen.

Så trådte vores kursusleder Kirsten Gotfredsen i karakter: Enten skulle vi alle hjem eller også skulle de finde overnatning til alle 50!

Det var et stort kaos – men vi kom heldigvis alle hjem med samme fly. Dog måtte den ene af os sidde ude i cockpittet, fordi de havde boardet to af os på samme sæde. Det blev desværre ikke mig, der kom til at opleve flyveturen hjem ude i cockpittet.

En ting er - næsten ikke at komme med et fly hjem, noget andet er at stå i et U-land som Nicaragua og undervise om Erfa-grupper og netværk som VIRKSOMME kvinder. I den forbindelse var jeg med en ung dyrlæge ude at besøge nogle af hendes kunder – landbrugsfamilier/landmænd. Det var små micro landbrug, der tog imod os med store Machete knive, som de var klar til at bruge. De boede for foden af en vulkan, som kunne gå i udbrud når som helst. En anden familie havde selv fremstillet gas (fra køer), som lå i et badekar med et gummimembranlåg og med en haveslange forbundet til et gasblus.

Sommerfugle i maven fik jeg også, når jeg hvert år gik på talerstolen, som det var kutyme for landsformanden i VIRKSOMME kvinder, for at kommentere formandens mundtlige årsberetning i SMVDanmark foran en hel sal af dygtige, vigtige og indflydelsesrige mennesker. Jeg bryder mig ikke om - at skulle sige noget klogt på slap line uden at have haft muligheden for at kunne forberede mig ordentligt.

Jeg har lært, det er, når jeg kommer ud på gyngende grund med sommerfugle i maven, jeg flytter mig mest og lærer noget. Det er sjovt.

Det var også en kæmpe oplevelse at være i praktik som folketingsmedlem hos Marion Pedersen i folketinget nogle dage. Mange tak Marion Pedersen.

Tidligere direktør gennem mange år i SMVDanmark, Ane Buch har flere gange vist mig den tillid og både udfordret og opfordret mig til at stille op i flere udvalg og råd. Vi har i mange år haft Ane som dirigent til vores generalforsamling, og det har ikke altid været nemt at styre os. Så det skal hun have mange tak for.

Stolt af

Jeg er meget stolt og beæret over at have modtaget Håndværksrådets Hæderstegn i guld, som selveste Ane Buch overrakte mig, da jeg stoppede efter 10 år som Landsformand.

Min største bedrift

Hvis I spørger mig, hvad min største bedrift som Landsformand har været, så har det været, at vi fik nyt navn og logo i 2007 og blev fra Dansk Håndværks Kvinder til VIRKSOMME kvinder.

Slutteligt

Næste år fylder VIRKSOMME kvinder 60 år. Det er jeg stolt over og glæder mig til. Det har kostet blod, sved og tårer at være Landsformand. Det har dog været sjovt, lærerigt og det hele værd. Skulle jeg gøre det om, ville jeg gøre det igen.

TAK til Ann H. Frederiksen for hendes fortælling, der blev fortalt til Landskonferencen i marts 2022.

